

GŁOS POMORSKI

Nr. 181 — Rok 2.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 25 mk.

Prenumerata miejscowa: W ekspedycji mies. 380 mk., kwart. 1140 mk. Przedpłata na pocztę miesięcznie 418 mk., kwartalnie 1254 mk. — W razie nieprzewidzianych wypadków jak strejki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

— — — Rękopisów nadesłanych nie zwraca się — — —

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem. Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe.

Rachunek bieżący: Bank Związku Sp. Zarobk. i Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe: Gdańsk nr. 2980.

Konto pocztowe: Kasa Oszczędności Oddział w Poznaniu nr. 201193
Miejsce płatności i wykonania: Grudziądz.

Redakcja i Administracja:
Groblowa 27/29.

GRUDZIĄDZ, piątek, dnia 4 go sierpnia 1922

Telefon Nr. 50 i 51.

Ogłoszenia: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 25 mk., w dziale reklamowym na stronie 3-lamowej przed tekstem 170, wśród tekstu 200, za tekstem 150, dla zagranicy z wyjątkiem W. M. Gdańska i Niemiec 200% nadwyżki w markach polskich lub ich wartości walutowej. Dla W. M. Gdańska: wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lam. 2 mk niem., w dziale reklamowym na stronie 1 3-lam. przed tekstem 12 mk. niem., wśród tekstu 15 mk. niem., za tekstem 10 mk. niem., dla Niemiec 50% nadwyżki. Za tłumaczenie 20%. — **Administracja nie przejmuje odpowiedzialności za termin umieszczenia ogłoszenia** Rachunki są płatne w 8 dniach; po upływie tego terminu dolicza się 5% ponad skonto bankowe.

Premier Nowak pupilem skrajnej lewicy.

Przed expose p. Nowaka.

Warszawa, (Tel. wł.) Na posiedzeniu dawniej szem (czwartkowym) Sejmu pan prezydent Nowak wygłosił swe expose. W głosowaniu nad votum ufności, przeciw rządowi p. Nowaka głosować będzie również Klub Mieszczański, który na ostatnim posiedzeniu Komisji Głównej opowiedział się za osobą p. Nowaka, uzależniając jednak swój stosunek do rządu od jego składu. Wobec tego, że do rządu p. Nowaka weszli prawie wszyscy ministrowie z rządu p. Artura Słowińskiego i podjęte zabiegi ze strony Klubu Mieszczańskiego co do zmiany składu rządu nie doprowadziły do żadnych wyników. Klub Mieszczański zdecydował się przejść do opozycji.

Inspekcja wojska na pograniczu zachodnim.

Warszawa, (A. W.) W dniu 1 bm. gen. Sikorski, szef sztabu generalnego przeprowadził inspekcję oddziałów na pograniczu zachodnim. Szczegółowy przegląd pułków wykazał tem zarówno pod względem wyszkolenia formalnego jak i bojowego wielkie postępy. Próbną alarmy i marsze w pełnym obciążeniu wykazały pogotowie bojowe i doskonały stan fizyczny żołnierza, rekrutującego się częściowo z Polesia i Wołynia, którego postawa jest dobra pod każdym względem.

Aresztowanie agitatorów bolszewickich w Warszawie.

Warszawa, (A. W.) W dniu 1 bm. w godzinach po południowych dworzec wschodni został otoczony przez policję. Po nadejściu jednego z pociągów nadgranicznych, policja po przeprowadzeniu rewizji na peronie aresztowała kilku elegancko ubranych ludzi, którzy jak się okazało, byli agitatorami bolszewickimi i przybyli do Polski w celu propagowania idei komunistycznych.

W Warszawie.

Warszawa, (AW) W dniu 2 bm. rozpoczęto roboty około ustawienia pomnika ks. Józefa Poniatowskiego na Placu Saskim.

Wybitny demokrat działacz włoski w Warszawie.

Warszawa, (AW) W ciągu bieżącego miesiąca przybędzie do Warszawy jeden z najwybitniejszych włoskich działaczy politycznych ks. Starzo, sekretarz generalny stronnictwa popolari „katolicko-ludowego”, które w życiu parlamentarnym Włoch odgrywa bardzo ważną rolę. Ks. Starzo przybywa na zaproszenie klubu Chrześcijańskiej Demokracji, by wygłosić szereg referatów na temat polityczno-społeczny.

Niewystarczająca odpowiedź francuska.

Paryż, (Tel. wł.) — W odpowiedzi na notę niemiecką, wręczoną w Paryżu, rząd francuski wystosował jeszcze w tymże dniu do rządu niemieckiego notę, w której Poincaré stwierdza, że odpowiedź niemiecka nie zawiera żądanych w nocie francuskiej gwarancji.

Ugoda z 10 czerwca 1921 r. zawarta między Niemcami a państwami sprzymierzonymi była wynikiem wspólnego porozumienia. Rząd francuski zawiadomił rząd niemiecki o tem, że nie zamierza przeprowadzić zmian, zaproponowanych przez rząd niemiecki w nocie z 14 lipca. Rząd francuski wobec tego ma prawo domagać się, aby przewidziany w nocie z 16 lipca termin został dotrzymany, to znaczy, aby przed 5 sierpnia r. p. złożone było zapewnienie, że ugoda z 10 czerwca 1921 r. będzie wykonana. Żądane zmiany, zwłaszcza co do sumy ryczałtowej w wysokości 2 milionów funtów, nie mogą być przeprowadzone przed 15 sierpnia. Jeżeli rząd francuski w sumie tej przewidział zastosowanie środków przy musowych, o ile będzie je uważał za konieczne, to środki te zastosowane być mogą począwszy od 5 sierpnia.

Rząd francuski kończy wyrażeniem przekonania, że już obecnie opublikować powinien zupełny plan postępowania i zauważa, że rząd niemiecki nie poczynił tych zabiegów jakie wymagane były dla zapewnienia spłaty sum, należących międzysojuszniczym urzędom wyrównawczym ze strony niemieckich dłużników prywatnych.

Międzynarodowy kongres szachtów.

Wiedeń, (Pat.) „Neue Freie Presse” donosi z Londynu: Wczoraj otwarto tu międzynarodowy kongres szachtów. Otwarcia dokonał Bonar Law.

Pierwsze Posiedzenie nowego rządu.

— **Warszawa, (Pat. wł.)** Wczoraj o godz. 11 i pół odbyło się posiedzenie Rady Ministrów, na którym omawiano przedewszystkiem expose, jakie p. Prezydent Nowak wygłosił na dzisiejszym posiedzeniu sejmu. Posiedzenie Rady Ministrów trwało przeszło godzinę.

O godz. 6 wieczorem cały gabinet incognito udał się do Belwederu, aby przedstawić się p. Naczelnikowi Państwa.

Wszystkie powitania i akty, związane objęciem władzy przez p. prezydenta Nowaka, odłożono do czasu uzyskania votum ufności w Sejmie.

*

W Paryżu o nowym rządzie Polskim.

Warszawa, (Tel. Wł.) „Rzeczpospolita” podaje następujący Telegram z Paryża z dnia 1 sierpnia:

Dzisiejsze dzienniki poranne ogłaszają telegramy o utworzeniu się nowego rządu polskiego. W żadnym jednakowoż z dzienników nie jest lista gabinetu kompletna.

Na liście, którą podaje Havas i którą wydrukowały wszystkie pisma, brak nazwiska ministra finansów. Pisma wstrzymują się od komentarzy, gdyż w tutejszych kołach politycznych osobistość nowego premiera zupełnie nie jest znana.

*

Leader N. P. Ru poluje na łapówki!

Brodnica, 3. 8. 22. (Tel. wł.) Magistrat miasta Brodnicy chciał zakupić dla Elektrowni motor Diesela M. i. starała się firma Kreft w Brodnicy motor ten dostarczyć i wróciła się do p. radcy Michnowskiego o poparcie, zaofiarowując panu temu. 100000 mk. łapówki, na co się ów „geszefciarski” enpeerowiec naturalnie z całą gotowością zgodził. Niestety p. radny Stoszewski o tem się dowiedział i szlachetnym zamiarom p. Michnowskiego przeszkodził, podając to do wiadomości Rady Miejskiej, która zebrała się 1. bm. wieczorem o 1/8 specjalnie w tym celu, aby sprawą tą się zająć. Na wniosek p. radnego Żrąwskiego (N. P. R.) został p. Michnowski jednogłośnie uchwałą natychmiast w wszystkich swoich urzędach jako członek Magistratu zawieszony, tak samo kierownik Elektrowni i sprawa ta oddana została prokuratorji. Bliższe szczegóły podamy później. Zapytujemy się tylko, czy pan ten może jeszcze nadal piastować i dalsze zaszczytne urzędy, które zawdzięcza swemu druhowi i przyjacielowi Pawlakowi, gdyż ten „zasłużony” Leader enpeerowski zarazem i członkiem Sądu administracyjnego przy Województwie, członkiem Sejmiku wojewódzkiego, członkiem Sejmiku powiatowego i kontrolerem Kasy Chorych w Brodnicy. Enpeerowcom się też jakoś wszędzie rwie!

Zie widoki żniw w Niemczech

Berlin, (A. W.) Wielkie opady nie stanowią wcale pomyślnych horoskopów co do żniw tegorocznych w Niemczech. O ile nie nastąpi stała pogoda, są obawy ogromnego nieurodzaju, takiego już dawno Niemcy nie zaznali. Zwózka zboża jest prawie niemożliwa, wskutek czego zboże w polu gnije. Jedyne stan okopowych jest nieco lepszy choć i ziemniaki mają już dość deszczu i wkrótce będą gnły. W miarodajnych kołach liczą się bardzo z koniecznością użycia maki kartoflanej do wypieku chleba.

Uznanie Łotwy przez Stany Zjednoczone.

Ryga, (AW) — Pełnomocny konsul Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej w Rydze Quarton wręczył łotewskiemu prezydentowi ministrów Mejerowiczowi pismo w sprawie uznania Łotwy.

Pożądane umiędzynarodowienie Niemna.

Kowno, (AW) — Z powodu żądania umiędzynarodowienia Niemna wysuniętego przez rządy Ententy, litewski minister skarbu Dobkiewicz oświadczył, że umiędzynarodowienie Niemna jest zjawiskiem pożądanym, prowadzącym do ustalenia wszechświatowych operacji handlowych. P. Dobkiewicz ma tylko zastrzeżenia czy spodziewany rozkwit ekonomiczny Litwy może mieć miejsce wobec istnienia nieregulowanych jego zdaniem sporów granicznych.

Odnaczenie posła francuskiego w Waszyngtonie.

Waszyngton, (Pat.-Havas) Polski chorge d'affaires w Waszyngtonie wręczył ambasadorowi francuskiemu Jusserandowi wielki krzyż „Polonia Restituta”.

Handel angielsko-niemiecki.

Londyn, (Pat) Według wiadomości z Sidey, zamieszczonej w „Daily Hill”, nadszedł tam pierwszy od czasu wypowiedzenia wojny transport towarów niemieckich. Dzienniki i opinia publiczna domagają się bojkotowania tych towarów.

Z ostatniej chwili.

Strajk rolny w Wielkopolsce.

Poznań, (Pat.) Zarząd Związku robotników rolnych i leśnych w Wielkopolsce ogłosił strajk w rolnictwie z dniem 2-go sierpnia. Powodem strajku jest nieuwzględnienie przez Zjednoczonych Producentów Rolnych podwyżki płac zarobkowych rolnych. W sprawie tej pertraktował wczoraj w Poznaniu p. minister pracy i opieki społecznej, Darowski, zarówno z Zjednoczeniem Producentów, jak i z przedstawicielami Związku Robotników. Pertraktacje nie odniosły rezultatów.

P. Słowiński wojewodą lwowskim?

Lwów, (AW) Tutejszy dziennik sjonistyczny „Chwila” donosi, że wojewoda Grabowski zamierza opuścić stanowisko wojewody lwowskiego i przenieść się do trybunału administracyjnego w Warszawie. Stanowisko wojewody ma zająć były radca dworu Schultis; zastępcą zaś jego dr. Reinlender, obecnie prezes dyrekcji policji. To samo pismo donosi również, jakoby kandydatem na stanowisko wojewody lwowskiego miał być były prezydent ministrów p. Artur Słowiński.

Drugi gabinet Facy.

Rzym, (Pat.) — Utworzono nowy gabinet włoski pod przewodnictwem de Facy. Poszczególne teki piastują: sprawy zagraniczne — Szancer, kolonie — Amendola, sprawy wewnętrzne — Taddei, sprawiedliwość — Alessio, finanse — Bertoni, skarb — Baratore, wojna — Soleri, marynarka — de Vitto, oświata Anle, roboty publiczne — Riccio, rolnictwo — Bertini, przemysł — Rossi, praca i opieka społeczna — Dellosbarba, poczta, telegrafy i telefony — Fulta, obszary oswojone — Lucciani.

Rzym, (Pat.) — Wied. B. K. Król przyjął przedstawioną przez de Facy listę nowego gabinetu. Co do swego charakteru politycznego gabinet obecny na ogół nie różni się od poprzedniego gabinetu. Do nowego gabinetu wchodzi demokraci, ludowcy i reformiści, niema zaś w nim zastępców stronnictw skrajnych.

Z walk grecko-tureckich.

Konstantynopol, (Pat.-Havas) Według doniesień nadesłanych do angielskiej kwatery głównej, doszło 1 bm. przed południem do dwóch starć pomiędzy Grecami a Turkami. Po krótkiej wymianie strzałów Grecy wycofali się, pozostawiając na placu boju 6 zabitych i 1 rannego. Około godz. 1! dwa greckie plutony konne oraz oddział piechoty wkroczyły do strefy neutralnej i zajęły pozycje w okolicy Sarikos.

Śmiertelny pojedynek.

Budapeszt, (Pat.) Dziś odbył się pojedynek na pistolety między pułkownikiem Janem Leidenbergiem a kapitanem Edmundem Kankowskim, członkiem międzynarodowej komisji dunajowej. Przy trzeciej wymianie strzałów Kankowski otrzymał postrzał w płuco i zmarł wkrótce.

Stosunki w Chinach.

Pekin, (PAT.-Havas). Po kilku latach przerwy zebrał się dziś na sesję parlament chiński.

Gdańsk, 3. VII (Tel. wł.) Marka polska 12,60 — 12,80 dolary St. Zj. 858 — 860,

Premier Nowak obdarzony zaufaniem ugrupowań sił w radykalny h.

Czemu może być dla narodu rząd, którego premier — niby to maż o zapatrywaniach umiarkowanych i maż zaufania Klubu Pracy Konstytucyjnej, a więc „Konserwatystów” i „demokratów” krakowskich — cieszy się zaufaniem najsłabszej lewicy, żydów i Niemców? Jak mają się doń odnosić stronnictwa narodowe, skoro żydzi takie żywią doń zaufanie, że nie stawiają mu specjalnych postulatów, pewni, że spełni ich żądania, — że będą mogli być zadowolonymi z człowieka, który ma dla nich pełne zrozumienie — i jak sam powiedział — „współczucie” dla ich losu!

W dniu dzisiejszym, gdy p. Nowak czytać będzie w Sejmie swoje expose, równo dwa miesiące upływa od dnia, w którym jedno z pism warszawskich, omawiając wypadki polityczne z 2 czerwca, ubolewało nad „subiektywnymi nastrojami chwili”, które „odejmują naszemu życiu politycznemu cechę ciągłości i wprowadzają doń czynnik nieobliczalności”, skarżyło się na „nieuchwytność nastrojów”, kryjąca w sobie „jakieś nieznanne bliżej ogółowi niebezpieczeństwo” i odradzało „politykę od sceny do sceny, której przykładem jest wczorajsza niespodzianka”.

Słowa te powinien pamiętać dobrze p. Nowak, tembardziej, że nie są one wyjęte z żadnego z pism „reakcyjnych”, ale właśnie z tego postępowego organu, który z prasy warszawskiej jest do nowego premiera najbardziej zbliżony, z „Kurjera Polskiego”, organu, który niemal zawsze aprobował postępowanie p. Piłsudskiego i bronił jego autorytetu.

Słowa te musi także przypomnieć sobie społeczeństwo dziś, gdy, śmiertelnie zmęczone dwoma miesiącami przesilenia, pyta z niepokojem: „skończyło się czy się nie skończyło” i samo sobie nie może na to dać odpowiedzi. Bo przez te dwa miesiące ta właśnie „polityka od sceny” tak szalone świeciła nie trumny ale wprost już orgie, że dziś jesteśmy gotowi każdej chwili na nowe niespodzianki, nowe wątpliwości.

P. Nowak stanie dziś przed Sejmem nie ze swoim rządem ale z rządem p. Artura Śliwińskiego. Rola nowego premiera, bez względu na intencje, z jakimi przystępował do pracy, ograniczyła się tylko do tego, że adoptował cudze dziecko i dał mu swoje własne nazwisko. Jego porozumienie z p. naczelnikiem Państwa ograniczyło się do przyjęcia, z minimalnym tylko i durgierzednim zmianami, tej listy, jaką mu podyktowano, a jaką już miesiąc przedtem skombinował w Belwederze p. Śliwiński.

Mistyfikacja, jakiej świadkami jesteśmy, gdy zapowiadany rząd „bezpartyjny i fachowy” okazuje się prowokacyjnym rządem lewicowym p. Śliwińskiego, przez p. Nowaka tylko zafirmowanym, wywołuje ze strony „Gazety Warszawskiej” następujące uwagi pod adresem K. P. K.:

„Na co i po co Klub Pracy Konstytucyjnej rzucił w swoim czasie głosy swe przeciwko rządowi p. Śliwińskiego, uzasadniając przejście swe od poparcia w Komisji Głównej do opozycji w plenum sejmowym właśnie lewicowym składem gabinetu p. Śliwińskiego? Czy, ażeby w lewicowym rządzie p. Śliwińskiego, zamienić p. Śliwińskiego na p. Nowaka, Klub Pracy Konstytucyjnej miał sumienie narazić kraj na kilkotygodniowe przedłużenie się przesilenia? Stwierdzamy, że Klub Pracy Konstytucyjnej pokrył sobą pogwałcenie prawa przez Naczelnika Państwa, że wziął na siebie odpowiedzialność za obalenie prezydentury p. Korfantego, a teraz żyruje i firmuje lewicowy rząd p. Śliwińskiego, któremu przed niespełną miesiącem wypowiedział był wojnę”.

W „Kurjerze Warszawskim” czytamy: „Słabą stroną obecnego rządu jest to, że rząd ten nie jest dla p. Nowaka... a p. Nowak nie jest dla tego rządu, który uformował się pod wpływem dążeń radykalnych lewicy. Ta dysharmonia istniejąca wewnątrz obecnego gabinetu będzie niewątpliwie przyczyną pewnej przykrych rozterki u samego premiera która nie będzie bez wpływu na jego pracę. Na posiedzeniu czwartkowym Sejmu, gdy przyjdzie do głosowania nad wnioskiem o votum ufności dla rządu p. Nowak znajdzie przeciw sobie prawie wszystkie te stronnictwa których, zaufaniem oświadczył się, a obdarzony będzie zaufaniem grupowań skrajnie radykalnych, w których towarzystwie jest członkiem naprawdę obcym”.

Wobec tego „Kurjer Warszawski” przewiduje, że p. Nowak w najlepszym razie otrzyma większość kilkunastu głosów, a nie wyklucza także i tej możliwości, że wogóle los rządu będzie niepewny. Obawę taką wywołuje zresztą wyraźnie także żydowski „Nasz Kurjer”, a przebiega ona wymownie z „Kurjera Porannego”, który uburza się, że stronnictwa umiarkowane dążą do obalenia na plenum Sejmu „praworządowego rządu p. Nowaka”, licząc przytem.

„na żniwa, które wstrzymują posłów chłopskich, na nadzieję steryzowania p. Rosseta i jego głosy, na kaprysy partii „Wyzwolenia” i jej niesnaski ze stanowiskiem szty lewicy”.

Złot sokoli w Poznaniu.

Program Złotu sokolego w dniach 13, 14 i 15 sierpnia jest już ustalony. Dwa główne dni masowych występów, do których stanie ogółem około 400 sokolów, 2000 sokolek i 2000 młodzieży sokolej, to niedziela 13 i wtorek (święto Matki Boskiej) 15 sierpnia.

Pierwszy dzień Złotu rozpocznie się nocną mszą połową na boisku, poczem nastąpi poświęcenie boiska i otwarcie Złotu przez prezesa Dzielnicy. Drużyny sokole uformują się teraz do pochodu, który ruszy głównymi ulicami miasta, by koło Zamku przeddefilować przed władzami. Podnieść należy iż w pochodzie tym wzięli udział razem z niecierzącymi około 1000 sokolów i sokolek i młodzieży. Popołudniowe występy sokolów i sokolek z oryginalnymi wzięciami narodowymi budzi i z dziś powzrostem zainteresowanie. Poczem dzień zakończy uroczysta akademja w auli Uniwersytetu.

W drugi dzień Złotu odbędą się od rana zawody dzielnicowe pomorsko-wielkopolskie z współudziałem najlepszych lekko-atletów całego Związku. Popołudniowe występy publiczne wypełnią ćwiczenia wolne młodzieży sokolej, męskiej i żeńskiej, rozstrzygające boje w zawodach lekko-atletycznych, atrakcją będzie niewątpliwie mecz futbolowy, który rozegrają znana drużyna piłki nożnej Sokola toruńskiego z drużyną reprezentacyjną Sokolstwa naszego w Westfalji i Nadrenji. Gra ta będzie niewątpliwie bardzo interesująca ze względu na nieznaną nam jeszcze w kraju walory piłkarzy z obczyzny, nchodzących za bardzo dzielnych. Dla drużyn sokolich, przybyłych do Poznania gwałda miejscowe urządzają zabawy w kilku salach.

W trzecim dniu drużyny żeńskie i męskie wystąpią ponownie ze swymi pięknymi ćwiczeniami, które masą swą, barwnością obrazów i dokładnością wykonania — odbiją bez wątpienia serca dziesiątków tysięcy widzów. W końcu programu tego dnia ćwiczeń nastąpi ogłoszenie zwycięzców w zawodach lekko-atletycznych i zamknięcie Złotu.

Od wielkiej uroczystości sokolej, która masami ćwiczących przewyższyła największy dotychczasowy Złot grunwaldzki w Krakowie i ostatni Złot związkowy w Warszawie, dzieli nas zaledwie 10 dni. Władze

nasze sokole przy pomocy licznych komisji czynią ostatnie gorączkowe przygotowania do przyjęcia miłych gości, znajdując wszędzie życzliwe poparcie u naszych władz miejskich i wojskowych oraz u społeczeństwa. Komisja kwatrująca zyskała na dni Złotu szkory miejskie, a od wojska 6000 materacy oraz pewną większą ilość der. Komisja aprowizacyjna znajduje życzliwe poparcie u ziemianstwa, tak iż liczyć można, że goście nasi otrzymają taną i pożywną śniadanie, którą przygotuje się w olbrzymich kuchniach rzeźni miejskiej i rozwiezie w kuchniach połowych do masowych kwatru po szkołach. Komisja przyjęcia pracuje gorliwie nad tem, by pobyt dla gości sokolich w Poznaniu był jak najprzyjemniejszy, przyczem spotyka się również z najdalej posuniętą uprzejmością władz miejskich, a zwłaszcza dyrektora ogrodów m. p. Marcinka co do strony dekoracyjnej. Do dekoracji miasta przyczyni się niewątpliwie także obywatelstwo przez wywieszenie sztandarów. Komisja budowlana ziera się codziennie na boisko, uważając, by wszystkie prace prowadzone pod kierunkiem budowniczego draha Domerckiego, były na czas wykończone. Cudów niemal dokonuje Komisja finansowa, zbierając fundusze na prace budowlane. Prace te rozpoczęte, mając zaledwie 2 i pół miliona marek do dyspozycji. Mimo kredytu, udzielonego po obywatelsku przez budowniczego, suma ta rozeszła się w mig przy wysokich cenach robocizny. A podnieść należy, że przy pracach sokolich zajętych jest około 80 robotników i rzemieślników. Robotnicy ci wykazali w ostatnią sobotę ogromnie wiele poczucia obywatelskiego, zadawając się zalewką na ciężko zapracowany swój zarobek, gdyż na pełną wypłatę zabrakło Sokolowi gotówki. Przy tej okazji nie można pominąć miłośnikom czynu obywatelskiego p. Józefa Kujawy, który Sokolowi pożyczyl w ostatnim momencie bez żadnej podkładki na wypłatę ćwierć miliona marek.

Mimo podobnych trudności można mieć pewność, że Sokół przy dalszym życzliwym poparciu ze strony obywatelstwa i przy znacznej swej energii dopnie celu, że bliskie dni złotowe staną się triumfem sokolej idei.

Otwierają się oczy!

Lipinki, dnia 30 lipca 1922 r.

Czytając wiadomości o obecnym przesileniu, choć poniekąd skąpe, ma się wrażenie, jakoby dużo ludzi już przejrzało, skąd nam niebezpieczeństwo grozi. Tak też jest rzeczywiście. Tak samo ma się rzecz i wśród naszego ludu, który tak haniebnie oszukany został przez różnych agitatorów podczas ostatnich wyborów. Teraz już chyba niema żadnego człowieka, któryby nie widział różnych szacherek partyjnych przy obecnym przesileniu, tak groźnym dla naszego kraju.

Dowód tego dała ludność naszej wioski Lipinki i okolicy, która za stananiem Franciszka Kowalskiego z Lipinek urządziła dnia 23 z. m. wiec, wybierając na przewodniczącego tegoż p. Franciszka Kowalskiego, na zastępcę p. Jana Grełę, na sekretarza p. Antoniego Ciarkowskiego.

Przewodniczący wiecu w krótkich słowach dał pogląd na obecne położenie w Polsce, jak to różne partie dziś włączają o swoje wpływy, nie bacząc na dobro całego narodu i całej Polski. Przedstawił też kandydaturę Korfantego, jako kandydaturę sympatyczną dla robotnika, a właśnie ci, którzy mienia być obrońcami robotnika, przeciw niemu głosowali. Widzą więc każdy, że tu nie chodzi bynajmniej o robotnika — robotnik jest tylko narzędziem.

Następnie udzielił przewodniczący głosu ks. A. Karczyńskiemu, który zalecał właśnie teraz rozważyć. W dyskusji zabrał głos p. Antoni Ciarkowski, który w krótkich słowach przedstawił obecne położenie jako bardzo groźne. Uchwalono wysłać dwie rezolucje, jedną do Marszałka Sejmu i jedną do klubu N. P. R.

1) Do Marszałka Sejmu.
Zebrani na wiecu protestującym uczestnicy wiecu gminy Lipinki i okolicy uznają postępek p. naczelnika Państwa, odmawiającego podpisu dla listy gabinetu p. Korfantego, jako pogwałcenie konstytucji, wyrażając, że p. naczelnik Państwa jest tylko wykonawcą woli Sejmu, a niema prawa do samowolnych postępów. Zebrani żądają podpisania listy gabinetu p. Korfantego przez naczelnika Państwa, w razie odmowy raczej ustąpienia p. naczelnika.

N. P. R. wyjaśnia.

W czasie przesilenia — Nar. Partji Rob., która idzie stale z Okoniem, socjalistami, żydami, ludowcami, wydała komunikat, usiłujący wyjaśnić jej stanowisko.

O tem wyjaśnieniu pisze bardzo jasno i trafnie „Gazeta Piotrkowska”:

„N. P. R. wyjaśnia stanowisko zajęte w przesileniu. W tym celu wydał obszerny a mało mówiący komunikat.

Czy istotnie N. P. R. Pomorza, Wielkopolski i Śląska utrzyma dawną łączność z warszawskim N. P. R. to niedaleka przyszłość pokaze.

Narazie wystarczy nam odpowiedzi na kilka zapytań:

— Czy N. P. R. szedł ręką w rękę w ostatnim przesileniu z P. P. S., żydami, niemcami, Okoniem, Stapińskim i Witosem?

— Tak, szedł wytrwale.

2) Do Prezesa N. P. R. Chądzyńskiego.
Dawniejsi wyborcy N. P. R. żądają od swych posłów silnego poparcia listy gabinetu p. Korfantego. W przeciwnym razie tej partji więcej nie popierają, będąc tak haniebnie zdradzaną i zaprzędaną.

Z wiecu odniosło się jak najlepsze wrażenie, że w przyszłości nie będą pewne partie miały szans powodzenia. Widzieć było można na twarzach wiecowników oburzenie z powodu postępowania pewnych grup poselskich. Otwierają się ludowi oczy na te wszystkie mactwa socjalistyczno-żydowskie z Piastami i N. P. R. — ami. Teraz już wyraźnie widać, komu zależy na silnym rządzie. Zapamiętamy też to wszyscy przy przyszłych wyborach.

Oszukiwano tego robotnika haniebnie, czy to politycznie, czy zawodowo, otaczając go macoszą opieką, aż nareszcie się miarka przebieiera i dziś chyba już widzą ci wszyscy rzekomi obrońcy robotnika, że nie da on się już wyzyskiwać przez różnych panów, którym zbrzydły rydło i motyki, a zapachniały pióra.

Zdaje mi się być niedaleka chwila, w której przyjdzie się znów oswoić z temi narzędziami pracy.

Jeszcze są w prawdzie tu i odydzie ciemne elementy, które pod wpływem walki klasowej nie widzą niebezpieczeństwa grożącego nam ze strony żydowskiej i całej lewicy. Przykład tego artykułu „Swój do Swego” w „Głosie Robotnika”, pisany przez jakiegoś Józefa Kiotkowskiego z Plenia pow. świeckiego. Oto ustęp z tego artykułu: „Niech przestrzega kto chce hasło „Swój do Swego”, a ja oświadczam publicznie, że tak jak ja i wielu innych będziemy kupować choć u Niemca lub żyda, byle taniej”. — Otóż kwiatki walki klasowej, czegoś podobnego nigdy nie czytałem, żeby Niemiec Niemca lub żyd żyda publicznie po gazetach bojkotował! Jeżeli się znajdzie człowiek, który takie rzeczy pisze to nie powinno pismo polskie czegoś podobnego umieszczać.

Najgorsze to, że mała tylko garstka ludzi interesuje się czytaniem gazet, bo by więcej się dowiedzieli o różnych tajemnicach N. P. R. Fr. Kowalski.

— Czy N. P. R. zwalczał rząd Korfantego dlatego, że Korfanty stał na jego czele?

— Tak. N. P. R. potwierdza to w swoim własnym komunikacie.

— Czy sztandary N. P. R. i uszykowane za niemi szeregi członków N. P. R. przesuwały się łącznie i zgodnie z P. P. S. po ulicach Warszawy w dniu ostatnich demonstracji ulicznych?

— Tak, i to było, oczywiście.

— Czy celem owych demonstracji było pogwałcenie woli większości Sejmu polskiego?

— I temu zaprzeczyc nie można.

Zatem sytuacja jest wyjaśniona. Nam już to wystarczy dla ustalenia opinii o stronnictwie. Opinii tej i sto komunikatów nie zmien!

Komunikaty również nie wróca stronnictwu N. P. R. tych członków, którym sumienie kazało po ostatnich wypadkach z partii ustąpić”.

Litwini znowu napadają.

Dnia 25-go lipca rozpoczęła się nowa seria walk w okolicy Szyrwint w miejscowościach, położonych na południe i północny wschód od miasteczka. Zapowiedział walk było zaplanowane przed kilku dniami przybycie do Szyrwint nowych regularnych oddziałów wojsk litewskich w sile 3 kompanii.

Wojska te dla niepoznaki zostały ubrane w mundur wojskowy, przebarbowane na kolor granatowy.

Dnia 25 lipca o północy oddział milicji miejscowej, patrolując okolicę wsi Kejminy, został zaatakowany przez oddział litewski. Wywiązała się strzelanina. Litwini, wypierani przez milicję, cofnęli się do Szyrwint. W chwili, gdy oddział milicji odsunął się do miasta, zostały one obrzucone granatami ręcznymi i ostrzelane ogniem karabinów maszynowych sąsiednich placówek litewskich. Po 3-godzinnej strzelaninie oddział milicji cofnął się w zupełnym porządku.

Dnia 26 lipca większy oddział litewski zajął wieś Krzyżówkę, poczem rozpoczął patrolowanie okolicy i rewidowanie mieszkańców sąsiednich wsi. Ofiarą rewizji padła wieś Kabałda, gdzie przeszukano prawie wszystkie domostwa, przyczem aresztowano jedną wieśniaczkę.

Dnia 27 lipca oddziały litewskie zaatakowały wsie Romiaszkance i Kiele, gdzie znajdowały się oddziały

milicji, wymiana strzałów nie dała rezultatów. — Wojska litewskie cofnęły się do Szyrwint

Dnia 29 lipca regularne oddziały litewskie zaatakowały wieś Awżiance, którą obrzucono granatami ręcznymi i ostrzelano z karabinów maszynowych.

Atak został odparty. Tegoż dnia około godz. 4-ej nad ranem oddziały jazdy litewskiej wpadły do wsi Kejminy, gdzie przystąpiono do poszukiwania milicjanów. Rewizji towarzyszyły bicie ludności i rabunki.

W czasie napaści ranny został jeden mieszkaniec wsi. Po wycofaniu ze wsi litwini ostrzelali ją salwami karabinowymi, przyczem ranny został śmiertelnie włościanin Kulesza. Kawalerzyści litewscy wprowadzili ze sobą dwóch włościan Linkiewicza i Berczowskiego. Wśród napastników stwierdzono obecność oficerów litewskich.

Tegoż dnia około godz. 5 nad ranem inny oddział litewski wpadł do wsi Użębiedzie, gdzie dopuszczono się szeregu gwałtów. — Bliższych szczegółów na razie brak.

Akcja litewska w pasie neutralnym trwa w dalszym ciągu; mimo energicznej działalności miejscowej milicji ludność narażona jest wciąż na bezustanne represje.

Nadużywanie kościoła w celach germanizacyjnych.

W czerskim „Głosie Ludu“ czytamy:

W roku 1912 zaprowadził ks. delegat Schulz w kościele parafialnym w Sypniewie — czysto polskiej wiosce — periodyczne nabożeństwa niemieckie. Ludność miejscowa, rdzennie polska, przeciwko temu protestowała i śpiewać po niemiecku nie chciała (i nie umiała). — Wzięto się więc na sposób. Nauczyciel wyczytał dzieci szkolne pieśni niemieckich. W pewien odpust chór zamknięto wpuszczając tylko dzieci i wkrótce zdumieni parafianie usłyszeli śpiewy niemieckie. Tak to już pozostało. — Wszelkie protesty wysłane do władzy biskupiej w Pelplinie nie odniosły żadnych skutków. Parafianie otrzymali w odpowiedzi listy, podpisane przez znanego germanizatora ks. Szarmera, który sobie wprost drwił z ich protestów.

Po objęciu Pomorza przez Polskę miały nabożeństwa niemieckie zostać ograniczone, lecz ks. del. Schulz rzucił się po swojemu. Oburzona ludność przeciwko temu zaprotestowała i to w ten sposób, że gdy pewnej niedzieli odbywało się znowu nabożeństwo niemieckie, zaczęła śpiewać po polsku — i śpiewa tak do dziś dnia. Organista p. Kaac, rzekomo Polak, usiłował grać na organach śpiew zagłuszyć, lecz to mu się nie udało.

Zajście to znalazło swój epilog w Sądzie Okręgowym w Choinicach. Na ławach oskarżonych zasiadli pp. Prais, Franc, Tomasz L. Betański, L. Świnka, Marja Praisówna i Elżbieta Meltkówna — wszyscy z Sypniewa — oskarżeni na skutek doniesienia ks. del. Schul-

ca przez prokuraturę o zakłócenie spokoju w kościele podczas nabożeństwa. Po przesłuchaniu licznych świadków wniósł prokurator o dwa mies. więzienia dla oskarż. Prais, dla Praisówny i Meltkówny po 1 mies., a o uwolnienie reszty oskarżonych. Po doskonałej obronie p. adw. Behnkiego sąd uwolnił wszystkich oskarżonych, motywując swój wyrok tem że o hałasach i burdach mowy być nie może, bo śpiewu za takie uważać nie można.

Rozporządzenie władzy kościelnej co do nabożeństw niemieckich jest oburzające, a to tem więcej, gdy się przypatrzymy statystyce ludności miejscowej. Tak np. w gminie Sypniewie jest 51 rodzin katolickich, w tem tylko 3 rodziny władają językiem niemieckim. Folwark Sypniewo liczy 91 dusz w tem około 20 osób mówiących po niemiecku. Razem wziawszy jest około 8 proc. ludności niemiecko-katolickiej. I dla tej garstki zaprowadza ks. delegat cały szereg niemieckich nabożeństw.

Widać stąd, do czego są zdolni księża germanizatorzy. A takich mamy nie tylko w Sypniewie, ale i gdzieindziej. A więc nawet w Polsce oni sobie jeszcze nie niejako pozwalają, na co by nigdy sobie nie był pozwolił pod rządami niemieckim księża Polak. Należy zatem takim księżom germanizatorom patrzeć ostro na palce.

Tymczasem, jak dochodzą nas posłuchy, prokuratura przeciw wyrokowi uwalniającemu oskarżonych założyła sprzeciw. Co o tem sądzić?

List z Górnego Śląska.

Ochrona mniejszości narodowych a G. Śląsk. — Okrutne prześladowanie ludności polskiej. — Swoboda Niemców. — Niewola Polaków.

(Od naszego korespondenta).

Katowice, 31 lipca 1922 r.

Sprawa ochrony mniejszości narodowych w teorii ze stanowiska polskiego — nie przedstawia według traktatu genewskiego zbyt wielkich trudności a to dlatego, że ze strony polskiej, nie stawia się Niemcom na Górnym Śląsku żadnych trudności, którzy, tj. Niemcy, nie mają najmniejszego powodu do oskarżania się na t.zw. traktat górnośląski, bo im daje wszystkie te prawa, jakich dotąd na Górnym Śląsku zażywali, podczas gdy Polacy na tym — powiedzmy — handlu znowu wyszli jak Zabułki na mydle.

Przypatrzmy się bliżej temu, co uzyskali Niemcy? Przedewszystkiem sprawa równouprawnienia mowy niemieckiej! Język niemiecki jest w województwie śląskim dopuszczony do wszystkich urzędów, kultura i sztuka niemiecka mają dalszy swój rozwój zapewniony, Niemcy mogą naprzykład nadal utrzymywać swoje szkoły elementarne i średnie, mogą nadal utrzymywać swój własny teatr w Katowicach, w którym wolno im dawać połowę przedstawień (co drugi dzień przedstawienia dawać będzie teatr polski.)

Nie dość na tem. Niemcy dla warowania swoich interesów powołali do życia jeszcze wielką organizację pod nazwą „Deutscher Volksbund“, której zadaniem jest pielęgnowanie niemieckich w polskiej części G. Śląska, aby rzekomo „zagrożona“ tutaj niemieczyna „ochronić“ przed niebezpieczeństwem polonizacji.

Czegoś podobnego, tj. wszystkich tych praw ani warunków rozwoju narodowego rodacy nasi w niemieckiej części Śląska nie posiadają i ochrona tamtejszej nietylko „mniejszości“ polskiej wogóle przedstawia się gorzej niż problematycznie istnieje bowiem tylko na papierze.

Dzieje ostatnich miesięcy wykazały niezbicie, że Niemcy konsekwentnie prowadzą nietylko gwałtowną germanizację w niemieckiej części Śląska Górnego, ale wprost przemocą ruguje wszelkie ślady polskości. Bez względu na postępowanie swoim doprowadzili też do tego, że znanych Polaków, którzy odważyli się pozostać w niemieckiej części Śląska, obecnie na palcach policzyć można.

Terror dokonał tego, że tamtejsza ludność polska ze strachu przed zorganizowanymi katami wszechniemieckimi, których powszechnie zowią orgeszowcami, powoli cofa się od udziału w życiu narodowym, pustoszają z tego powodu towarzystwa nasze, z dniami każdym maleją i rzadną szeregi bojowników polskich nikt nie ma odwagi wystąpienia z zażaleniami lub co gorsza,

z protestami przeciw ukrócaniu słusznych praw ludności naszej polskiej.

Górny Śląsk obecnie podzielony jest faktycznie: jedna część jego znajduje się pod panowaniem polskim, druga pod panowaniem niemieckim. Zapyta może kto, czy szczęśliwszymi są ci pod panowaniem polskim, czy ci pod panowaniem niemieckim? Odpowiedź jest bardzo łatwa. Kto był Polakiem, jest dzisiaj szczęśliwym jeśli do Polski należy i jest obywatelem polskim. Z czasu dziesiątki, może i setki Niemców tutejszych, którzy załują dzisiaj, że w czasie walk plebiscytowych nie zaakcentowali silnie swego stanowiska rzekomo polonofilskiego. Mamy tutaj nawet partię niemiecko-polską, pod nazwą „Katholische Volkspartei“. Do partii tej należą Niemcy, albo raczej zgermanizowani Polacy, którzy jednak uważają się za Polaków. Są to ludzie zawiązani w nadziejach, po części ludzie tacy, którzy do niedawna byli zaprzysiężonymi polakożercami. Są między nimi zwłaszcza urzędnicy wszelkiego rodzaju, jak nauczyciele urzędnicy pocztowy i kolejowy, municypalni, tj. miejscy i gminni, — wogóle urzędnicy, gdyż dotąd urzędników polskich Górny Śląska nigdy nie wdział.

Jest ich cała masa; mas ta która stanowi większość i skupia się dzisiaj w „Katholische Volkspartei“ razem z ludnością polską tworzy olbrzymią salangę przeciwko złowrogim zamysłom niemieckim.

Źdaje mi się, że na powyższy temat mógłbym pisać do nieskończoności. Ograniczę się tedy do opisu rzeczy suchych, które konsekwentnie, same przez się mówić będą albo oznaczać mogą tomy; oto kilka drobnych tyłko faktów.

W niemieckiej części powiatu zaborskiego, w miejscie Zabrze, które to miasto Niemcy zowią „Hindenburgem“, obito w dniach od 5 do 10 lipca kilku znanych Polaków. Interwencja u policji a tem mniej u „Reichswehry“ nie miała żadnego skutku, przeciwnie, uskarżających się odpędzono, wzywając ich od „Dumme Polacken“ itp.

Najgorsze, najstraszniejsze rzeczy dzieją się w powiecie gliwickim. Jak wiadomo, napadli orgeszowcy tamtejsi kilkakrotnie na wojska francuskie a po opuszczeniu tego miasta przez wojska koalicyjne znęcali się nad wielu kobietami, podejrzanymi o utrzymywanie bliższych stosunków z Francuzami. Orgeszowcy za białego dnia kobietom tym na ulicy wśród publiczności zdzierali suknie, biczowali je pętami z drutu, nieraz gwałcili, a szczytem było zawsze obcinanie włosów,

Apel do społeczeństwa w sprawie odbudowy Kolegiaty Wiślickiej.

Od XIV stulecia stał nad Nidą jeden z najpiękniejszych zabytków wczesnego gotyku: kościół w Wiślicy. Fundamenta zakładał Władysław Łokietek. Wedle wszelakiego prawdopodobieństwa ten to właśnie kościół zamyslił postawić, jako wotum za zjednoczenie ziem polskich we wspólną całość. Dokończył budowę Kazimierz Wielki.

W tej świątyni odbyło się nabożeństwo dziękczynne po ogłoszeniu Statutu Wiślickiego, tego aktu od którego rozpoczęła się praworządność, a więc: wszystko w Polsce. W tym kościele przechoiwuje się statua kamienna Kazimierza Wielkiego jedyny domniemany portret ostatniego z Piastów. W tym kościele odprawił służbę Bożą, jako kanonik wiślicki, Jan Długosz, wychowawca królów, ojciec dziejopisarstwa polskiego.

W tej świątyni przechowuje się ambona, z której prorocтва swe miał głosić Piotr Skarga.

Jako dzieło sztuki, kolegiata Wiślicka, była bezcennym klejnotem architektury. Podziwiał ją artyści nie tylko polscy, ale i zagraniczni. Każda linja kościoła wiślickiego była przedmiotem studiów i opisów. Miał swoje monografie i swoją historję badań.

Był zabytkiem... był relikwią naszą dziejową i był wyjątkowym zjawiskiem pięknym. Był... Bo dziś jest niemal ruiną.

W ziemie w roku 1914 i na początku 1915 r. w czasie przewlekłych waik nad Nidą granaty, bomby i szrapnele austriackie pogruchotały ściany, zniszczyły wewnętrzne kolumny i sklepienia cudne, podziurawiły dach nadwyrzeżyły stropy, potrzaskały witraże itd.

Kolegiata wiślicka stoi dzisiaj, jak obraz Krzywdy, wyrządzonej przez wrogów naszej Ojczyźnie. Nie jest jednak ruiną. Dzięki energii ludzi dobrej woli natychmiast po katastrofie przystąpiono do wznieśnienia rąstowań zabezpieczawczych, które budowę chronią od dalszego zniszczenia. Parafianie i powiat pińczowski w którym Wiślica leży, z uznaniem godną zapobiegliwością krzątają się koło uchronienia pamiątki piastowskiej od zagłady.

Odbudowanie całkowite przerasta jednak siły i zasoby jednego powiatu, jednego nawet województwa.

I nie powinno tak być. By podźwignięcie tak historycznego zabytku miało się stać udziałem, zaszczytem sił lokalnych tylko. Zabytki tak wyjątkowego znaczenia, tak wyjątkowej cennej historycznej i artystycznej są własnością całego kraju.

Z ofiary narodowej powinien być odbudowany kościół w Wiślicy.

Dzięki fenomenowi próporcy i wdzięku całości, co oddawna ścigało uwagę artystyczną i naukową, kościół Wiślicki ma zanotowane najdokładniej plany aż do najdrobniejszych szczegółów i może być odtworzonym z precyzyjną wiernością. Dodać należy, iż znany nasz architekt restaurator Wawelu Dr A Szyszko-Bohusz w 1905 roku przez kilka tygodni bawiąc w Wiślicy, szczegółowo naszkicował plany kolegiaty. I ten Maż, iście opatrznociowy dla Wiślicy, jest głównym kierownikiem odbudowy Kolegiaty Wiślickiej.

Koszta odbudowy obliczone są na kilkaset milionów marek, to znaczy na kilkaset tysięcy rubli przedwojennych. Któż z nas nie obłoży się dobrowolnym podatkiem na odbudowę tej cennej pamiątki Kazimierzowskiej?

Na pamiątkę pierwszego zjednoczenia ziem polskich założył Łokietek kamień węgielny pod tę świątynię. Na pamiątkę powtórnego zjednoczenia Ojczyzny niechże powstanie z ruin unikat architektury, ta strażnica pamiątek po dwóch ostatnich wielkich Piastach.

Obok tablicy erekcyjnej, cudem ocalałej, niech nasze pokolenie wmuruje drugą, która powie, że gdy nie stało w Polsce królów, naród swoją ofiarnością dokonał tego samego, co oni czynili swoim rozkazaniem.

Miłośników zabytków i pamiątek narodowych gorąco upraszamy o zbieranie ofiar i przesyłanie takowych do Banku Ziemi polskiej oddział w Pińczowie na rachunek Komitetu, lub wprost do Wiślicy, ziemi Kieleckiej.

Z inicjatywy prof. Dr. Szyszko-Bohusza dla podniesienia ofiarności społeczeństwa Komitet Odbudowy wprowadza, wzorem cegiełek Wawelskich, cegiełki Wiślickie które umieszczane będą na murze okalającym Kolegiatę, licząc za cegiełkę 30 000, mk. p.

Komitet Odbudowy Kolegiaty Wiślickiej.

Nauka, literatura i sztuka.

Kurs dla działaczy samodzielných przy Polskim Instytucie Narodowym w Wąbrzeźnie na Pomorzu.

Z dniami 1 października br. Polski Instytut Narodowy, przystępuje do otwarcia „Trzymiesięcznych kursów dla działaczy samorządowych“, w szczególności zaś dla kierowników biur sejmikowych i magistrackich, oraz gminnych.

Na kurs może być przyjęty każdy bez różnicy pici, kto przedstawi metrykę urodzenia i chrztu i złoży dowód wystarczająco przygotowanego do podjęcia tych nauk (dowód szkolny, albo zaświadczenie ze strony urzędu samorządowego), lub podda się odpowiedniemu egzaminowi. — Warunki szczegółowe poda Polski Instytut Narodowy Wąbrzeźno—Pomorze.

które nieraz golił aż do pnia. Wie o tem dzisiaj cały świat cywilizowany.

Takie rzeczy w polskiej części Śląska ani się nie wydarzyły, ani, mogą zapewnić, się nie wydarzą. Kto tedy przestrzega traktat genewski i jego przepisy o ochronie mniejszości narodowych? .. A. Pajak.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Piątek: Dominika wyzn. Wschód słońca 4.25, zachód 7.46. Wschód księżycy 5.24, zach. 1.21.

—** TOW. ŚPIEWU „MONIUSZKO“ w Grudziądzu urzędują w niedzielę, dnia 6 sierpnia 1922 r. z okazji poświęcenia i gwoździowania sztandaru w ogrodzie i ubikacjach „Tivoli“ Święto Pieśni.

Program: Część I: 1. O godzinie pół do 9 w kościele św. Ducha uroczysta Msza św. i poświęcenie sztandaru; 2. O godzinie pół do 2-giej zbiórka towarzyszek w Bazarze; 3. O godzinie 2-giej wymarsz na główny Rynek, tamże przemowa prezesa p. Wielgosza, odsłonięcie nowego sztandaru, wbijanie gwoździ, rozdzielanie wstążek pamiątkowych towarzystw biorącym udział w uroczystości i śpiew chóru „Moniuszki“.

Część II składa się z występów miejscowych kół śpiewackich: 1. Pieśń powitalna, słowa wiceprezesa Lewandowskiego — chór mieszany „Moniuszko“; 2. Pieśń wieczorna, Moniuszko — chór męski „Lutnia“ Grudziądz; 3. Tu w moim kraju, ks. prof. Lewandowski — chór mieszany „Moniuszko“; 4. Polonez jubileuszowy, Żukowski — chór mieszany „Moniuszko“ z orkiestrą; 5. Cichy domku, Moniuszko — chór mieszany „Moniuszko“; 6. i 7. Chór wiejski, Modlitwa, z kantaty mitologicznej Młoda: Moniuszki — chór mieszany „Moniuszko“ z orkiestrą; 8. Dobra noc, Ozurkowski — chór męski „Moniuszko“.

Różne gry i niespodzianki. Wstęp do ogrodu 200 mk. Po zakończeniu zabawy w ogrodzie tańce w sali „Tivoli“ i „Bazaru“.

—** 65 PUŁK PIECHOTY urzędują w sobotę, dnia 5 bm. uroczystość żołnierska na wybrzeżu Wisły koło Magistratu. Początek o godzinie 3-ciej po południu. Program zawodów, gier i zabaw żołnierskich jest następujący: 1. Bieg w workach z nagrodami, 2. Bieg z jaskiem z nagrodami, 3. Spina-5. Skoki w dal i wzwyz, 6. Bieg 100 metrów z nagrodami, nie się na słup po kielbasę, 4. Bicie garnków z nagrodami, 7. Rzut granatem, 8. Kielbasa na wędze, 9. Ciąganie liny, 10. Gry balonem, 11. Popisy C. K. M., 12. Popisy L. K. M., 13. Ćwiczenia zrecności na przyrządach, 14. Zabawy i śpiewy kompanijne, 15. Strzelanie z konusów (w miarę możliwości), 16. Hippodrom, 17. Wycieczki na mułach, 18. Łódzkowanie, 19. huśtawki, 20. Wicek i Wacek, dwaj łobuzy.

Bufet na miejscu — orkiestra wojskowa 65 p. p. — Wstęp dla publiczności bezpłatny.

—** ZNIKŁ BEZ ŚLADU. Jeszcze w dniu 29 lipca widziałem wszędzie napisy „cukier 300 marek funt“, a gdzie one się podziały? Myślałem że z powodu krytyki na niektóre pokoszlawione napisy zdjęto je i posłano do cenzury, by nasz gród czysto polskimi napisami ozdobić. Lecz omyliłem się grubo. Usłyszałem od pewnego przyjaciela, że cukier podrożeje. Zdenerwowany tą nowiną, zacząłem za cukrem szukać, by sobie za tanie (300 mk.) pieniądze trochę zapasu (choćby ze 2 funty) zakupić — latam, szukam, lecz wszędzie otrzymuję odpowiedź „cukru niema“. Znużony poszukiwaniem, siadłem na końcu ulicy Lipowej i — zasnąłem. Sen mi wnet tajemniczo zniknięcie cukru rozwiązał, śniło mi się bowiem, że kupiłem funt cukru za 700 marek. Celem zaspokojenia ludności proszę pp. kupców o wyjaśnienie.

(—) F. Żurawski.

—** W RECE POLSKIE przeszedł dotychczasowy lokal „Mazurka“ przy Placu 23 Stycznia obok Wielkopłanki. Nowonabywcami są pp. Umiński i Gackowski, którzy niedawno temu starali się o dzierżawę leśniczówki miejskiej. Jak nas nowonabywcy zapewniali, dokładać będą jak najwięcej starań w tym kierunku, ażeby lokal ten był przybytkiem zdrowej, przyzwoitej i polskiej sztuki. Tym sposobem nareszcie Polacy zdobyli nową placówkę z rak żydowskich.

—** ZWIĄZEK POLAKÓW z KRESW WSCHODNICH podaje do wiadomości swym członkom, iż w dniu 21 lipca 1921 r. uchwałą walnego zgromadzenia została stworzona sekcja „Opieki nad chorymi“. Wszyscy członkowie, potrzebujący pomocy lekarskiej winni zgłaszać się pod następującymi adresami.

Rejon I. Dla zamieszkujących w Tarpnie i przyległych ulicach — u p. inż. Grabowskiej, Lipowa nr. 102 I p. na prawo.

Rejon II. ul. Lipowej, Wybickiego i przyległe u dr. Majowej, Lipowa nr. 1 I p.

Rejon III ul. Kościuszki, Nadgórna u p. Hutorowicza, Kościuszki nr. 5 I p.

Rejon IV. Plac 23 Stycznia i ulice przyległe u p. Stajkowej, Groblowa 22.

Rejon V. Chełmińska, Brzeźna, i ulice przyległe u p. Turkiewiczowej, Brzeźna 10 w podwórku I p.

Dr. T. Majowa, prezesa. — J. Soroczyński, sekretarz.

—** WSKUTEK drożyzny opału ludzie zaczynają smole gotować w kuchni razem z potrawami.

Dzisiaj o godzinie 11 przed południem wybuchł w domu przy ulicy Mickiewicza nr. 7 pożar kominowy, spowodowany przez gotowanie smoly na piecu kuchennym. Dzięki przytomności umysłu praczek została smola kłująca z kotła zapalony się na piecu natychmiast zalana wodą. Prócz ogromnego przekopienia mieszkania i klatki schodowej nie powstały większe szkody, choć mógł być powstać przez taką lekkomyślność większy pożar.

—** MILJONOWA KRADZIEŻ. W nocy z dnia 1 na 2 bm. włamał się złodzieje do mieszkania prostytutki Kazimiry Kotowskiej. Skradli większą ilość garderoby damskiej w wartości jednego miliona marek.

—** KRONIKA SĄDOWA. Na rozprawie z dnia 2 8. 22 skazała tutejsza Izba karna za przemytnictwo Aleksandra Prynowskiego z Gniewa na 2 miesiące więzienia i 50 000 mk. grzywny.

Głośna sprawa dzierżawy p. Domańskiego została wczoraj znów odroczone.

Wniosek prokuratora o zawieszenie aresztu śledczego nad oskarżonym został odrzucony.

Z Pomorza.

—** TORUŃ. Ważne dla właścicieli nieruchomości. Centralny Komitet Samoobrony poszkodowanych właścicieli nieruchomości w Poznaniu, wzywa wszystkich, którzy czują się przez Urząd osadniczy pokrzywdzeni, ażeby zażalenia swoje jak najprędzej wystali na ręce posła Wasilewskiego pod adresem: Centralny Komitet Samoobrony, Poznań, ul. 27 Grudnia nr. 11.

—** NOWEMIASTO. (Wycieczka drużyny sokolej do Lidzbarka). W sobotę i w niedzielę dziarska nasza drużyna sokola udała się na zlot sokoli urządzony z okazji poświęcenia sztandaru miejscowego gniazda sokolego aby brać udział w teje uroczystości i odwdziżyć się zarazem i za przybycie tamtejszego sokola na tutejszy zlot. Zlot był okazały. Udział drużyn sokolich i sokolic był liczny nie mniej udział publiczności. Widzieliśmy gniazda sokole z Lubawy, Działdowa, Złotowa itd. Po uroczystym nabożeństwie połowem odprawionem przez miejscowego proboszcza odbyło się poświęcenie sztandaru. Po południu nastąpiły popisy poszczególnych drużyn oraz wolne ćwiczenia. Wieczorem w sali hotelowej wszystkich zgromadziła wspólna zabawa, na której spędzono mile czas aż do rana.

—** GDAŃSK. (Rowerzyści polscy w Gdańsku). Przybyła tu na rowerach pierwsza wycieczka sportowa warszawskiego towarzystwa cyklistów złożona z 12 osób. Pomimo niepomyślnej pogody, deszczu i wiatru przybyła ona do Gdańska w ciągu 9 dni.

—** GDAŃSK. (Zjazdy nacjonalistyczne.) W dnach od 4 do 6 bm. odbędzie się w Gdańsku zjazd niemieckiej młodzieży narodowej. Zjazd ten został w Niemczech zakazany w związku z ustawą o ochronie republiki.

—** GDAŃSK. (Zatonął) dnia 1 bm. po południu — w t. zw. wolnej strefie portu gdańskiego polski holowiec z ładunkiem 3 ton siemienia linaego. Wypadków z ludźmi nie było.

Z całej Polski.

—** KRAKÓW. (Echa napaadu na zebranie Zw. L. N.) W związku z wypadkami, które miały miejsce 21 lipca w Krakowie z racji zebrania Związku Ludowo-Narodowego, minister spraw wewnętrznych wydelegował inspektorów policji państwowej z komendy głównej policji państwowej celem stwierdzenia zachowania się i sprawności policji.

—** LWÓW. (Pomysłowy kuzynek). Wład. Zieliński, prywatny urzędnik, zamieszkały przy ulicy Balonowej 16, wpadł przed kilku dniami na piramidalny pomysł przysposobienia posazu — jak się wyraził — swej kuzyneczce p. M. S. i urządził w naszym mieście kwestę na ten cel. Z powodu braku koncesji magistrackiej na tego rodzaju zdobywanie materiału dla swej kuzynki osadzono go w areszcie.

(Niemowlę w kanale). Posterunkowy zwabiony w nocy z soboty na niedzielę kwileniem, wydobywającym się z otworu kanału przy ulicy Lyczakowskiej 1. 73, utworzył kłapę i wyciągnął stamtąd krzyczące i zupełnie zreszta zdrowe niemowlę płci męskiej, które oddał do dziecięcego szpitala. Zbrodniczej matki narazie nie znaleziono.

Wesoły kącik.

PRAKTYCZNA MIŁOŚĆ

— Cóż Jędrak? Kochasz Baśkę, czy nie?
— Jak do mnie grunt i chałupę, to juści... ale jak nie, to wołałbym Jewkę Kurdzielonkę...

Z Sejmu.

Poseł socjalistyczny: — „I jak już zaznaczyłem w postulatach, mam nadzieję, że minister skarbu uwzględni nasze poprawki...“

Poseł ludowy (przerywa): — „My nie chcemy po stu latach, ale żądamy natychmiast“.

Dzisiejsze kłopoty.

— Panie Augenspitz — jak miewają się pańscy synowie?

— Dziękuję. O tego starszego się nie boję — on jest zbrakim w Londynie, ale ten młodszy co jest milijarderem w Moskwie robi mi zmartwienie.

Poseł niemiecki w Warszawie posadzony o handel brylantami.

Berlin, (A. P.) Pismo tutejsze „Deutsche Fackel“ podaje wiadomość, że obecnemu posłowi niemieckiemu w Warszawie stawiono zarzut, iż podczas swego pobytu na Kaukazie uprawiał nieczysty handel brylantami. Pismo to zaznacza, że pewne koła domagały się, aby Rauschera nie wysyłano do Warszawy, dopóki sprawa ta nie zostanie dostatecznie wyjaśniona przez komisję śledczą.

Po dwóch miesiącach podało biuro prasowe niemieckiego ministerstwa spraw zagranicznych do wiadomości ogółu, że ani pan Rauscher ani jego żona nie posiadają brylantów i nigdy kosztownościami nie handlowali.

Pismo dodaje złośliwą uwagę i powiada: Skoro tak utrzymuje pan Rauscher, to zapewne będzie się to zgodzało

Wielkie rozruchy w Rosji.

Rewel, (A. P.) Z okolicy poza Pleskowem donoszą znowu o wielkich rozruchach. Podróżni przybywający z Rosji opowiadają, że Chołm, Wielkije

Luki i Staraja Russa zajęte są przez zielone wojska. Miejscowości te są obecnie odcięte od świata, gdyż pociągi tam nie dochodzą.

Sowiety ogłoszą tajne dokumenty z archiwum Kiereńskiego.

Moskwa, (A. P.) Radek zapowiada w artykule wstępnym, „Izwestii“, że niebawem przystąpią sowiety do publicznego ogłoszenia tajnych dokumentów z tajnego archiwum Kiereńskiego w Paryżu, które udało się sowietom pozyskać. Z bardzo obfitego materiału zdołano zaledwie tylko część przejrzeć i zbadać. Większość materiału odnosi się do działalności Kiereńskiego, Awksentjewa, Czernowa i innych

dignitarzy socjalrewolucyjnych. Radek przytacza niektóre listy wymienionych przywódców z korespondencji, jaką utrzymywali oni z rządem francuskim i czechosłowackim. Między materiałem, który Radek zamierza opublikować, znajdują się również listy byłego przedstawiciela rządu rosyjskiego w Stanach Zjednoczonych Bachmatiewa oraz kilku bankierów i przemysłowców rosyjskich zamieszkujących w Paryżu.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

HANDEL.

— TARGI WSCHODNIE a Mln. spraw zagranicznych. Ze względu na duże ekonomiczne znaczenie „Targów Wschodnich“, jak się dowiadujemy, Ministerstwo spraw zagranicznych poleciło poselstwu i konsulatom Rzeczypospolitej Polskiej rozwinąć za pomocą wszelkich środków, które im rozporządzają, odpowiednią propagandę w kołach zainteresowanych zagranicą, a przede wszystkim — zwrócić się do związków i towarzystw handlowych swego okręgu, wskazując, że międzynarodowe Targi Wschodnie we Lwowie będą nie tylko doskonałą sposobnością do wejścia w kupiecki kontakt ze wschodem i południowym wschodem dla przemysłu i kupiectwa zachodniego, lecz również pierwszorzędnym miejscem zakupu surowców i produktów.

Wskazane byłoby zorganizowanie gremjalnych wycieczek kupców zagranicznych; dyrekcja targów gotowa jest poczynić im wszelkie ułatwienia, jednakże należy podać jej możliwość wcześniej liczbę uczestników oraz termin przyjazdu pod adresem dyrekcji.

DROŻYZNA.

— W sprawie komisji do badania cen. Nadzwyczajny komisariat dozwoleńca drożyzny stwierdził, że w niektórych komisjach do badania cen członkami tych komisji są zainteresowani w danej gałęzi przemysłowej przedsiębiorcy, którzy, mając przeważający wpływ na ustalanie cen, podnoszą ceny bez istotnych przyczyn. Wobec tego, jak się dowiadujemy, Nacz. Nadzwyczajny Komisariat zwrócił się do Gł. urzędu walki z lichwą z prośbą o poddanie szczegółowemu zbadaniu i zarządzeniu ewentualnej rewizji składu komisji do badania cen.

PRACA.

Opłaty stemplowe od umów z urzędnikami kontraktowymi.

— Ministerjum skarbu wyśmowało, że, zgodnie z obowiązującymi przepisami w opłatach stemplowych, przy zawieraniu umów z pracownikami kontraktowymi przez jakikolwiek urząd państwowy nie jest wymagane iszczenie opłat stemplowych.

Lotnictwo.

— Pierwszy samolot pasażerski ze Lwowa w Warszawie. Wczoraj rano przyleciał do Warszawy pierwszy samolot pasażerski ze Lwowa, należący do polskiej linii lotniczej Aero-Lloyd. Był to lot komisyjny, który trwał 2 godziny 5 minut. Aparatem tym przybyli zastępcy ministerstwa Kolei, Żelaznych, Poczty i Telegrafów, Spraw Wojskowych i dyrektorzy Wygard i Zachowski.

NOWOŚĆ!

Nadzwyczaj interesujące dzieło:

„Międzynarodowy Żyd“

ujawnia przedmiotowo i logicznie dążność żydów do zdobycia niepodzielnej bezkonkurencyjnej władzy międzynarodowej, która ma urzeczywistnić wszechpotężne panowanie Izraela nad światem i ludzkością! Kto chce poznać całokształt międzynarodowej kwestji żydowskiej i ogrom niebezpieczeństwa żydowskiej zachłanności, znajdzie w dziele tem mnóstwo dowodów rzeczowych i, właśnie rzeczowością tą gruntowną, prześladających i groźnych!

Tłumaczone z angielskiego.

Niebawem ukaże się Tom pierwszy.

Zamówienia przyjmuje:

Księgarnia Społeczna, Poznań, Skarbowa 12

Cesarz Franciszek Józef - synem bana Kroacji.

W „Gońcu“ Krakowskiemu czytamy:

Dwór habsburski dostarczył już wiele tematów amatorom sensacji. Tragedja z Mayerling zamordowanie cesarzowej Elżbiety miłośki Katarzyny Schratt i wiele, innych „kawałków“ tłumionych skwapliwie przez lojalną władzę, wychodzi teraz na światło dzienne. Jedno z najcięższych zagadek jest kwestja pochodzenia Franciszka Józefa I.

Był człowiek, który zawisł na szubienicy za to, że wiedział kto był ojcem cesarza Franciszka Józefa I.

Matka cesarza, arcyks. Zofja, z domu księżniczka bawarska, żona arc. Franciszka Karola, nie spożyła tak długo, dopóki Ludwik hrabia Batthyanyi nie zawisł w jesienu 1849 roku na szubienicy. Oczywiście rzecz pod pozorem zdrady stanu, jakkolwiek hrabia podczas procesu dowodził że będąc prezesem ministrów węgierskich od marca 1848 roku natychmiast złożył ten urząd, gdy sprawy zaczęły wchodzić na tory rewolucyjne. Zawisł na szubienicy, choć już po zatwierdzeniu kawałkami rozbitego talerza porcelanowego pokaleczył sobie gardło, aby wymusić zamiar kary śmierci przez powieszenie na karę śmierci przez rozżalenie. Musiał umrzeć i to śmiercią bańbiącą, ponieważ dumna kobieta nie mogła mu darować, że odkrył jej tajemnicę.

Cesarz Franciszek I. miał dwóch synów. Z tych pierwszy, różniejszy cesarz Ferdynand, był idiotą niemal notorycznym i — jakkolwiek dano mu żonę — wogóle nie był zdolnym do spełnienia funkcji małżeńskich.

Drugi Franciszek Karol, był fizycznie zdrowszym, ale i on grzeszył niedorozwinięciem umysłowym i przychizmem. Jego małżeństwo z fizycznie zdrową, umysłowo spryzną co do charakteru tego księżniczką Zofją, prz. z szeregu lat było bezdzietnem. Dopiero w roku 1834 przyszedł na świat chłopiec, fizycznie dobrze rozwinięty. Odrazu zaczęto doszukiwać się ojca, ponieważ nikt nie wierzył, aby księżę Franciszek

Fabrykant zbiegł z 900 milionami.

W Łodzi zbankrutowała firma, która cieszyła się bezwzględny zaufaniem w kołach przemysłowych i handlowych. Chodzi mianowicie o jednego z hurtowników manufaktur, Feinberga. Naturalnie mowy niema tutaj o bankrucie z konieczności, na skutek niepomyślnej koniunktury itp. — ale jest to typowe bankructwo oszukańcze a raczej oszustwo.

Feinberg miał otwarty kredyt na setki milionów w największych fabrykach łódzkich — jego podpis był „złotem“ i ten sam Feinberg potrafił tak się urządzać, że posprzedał w tajemnicy wszystkie swoje nieruchomości (2 domy w Łodzi i wille w Sopocie) sprzedał olbrzymie zapasy towaru wzięte na kredyt i razem z żoną drapnął. Do tej chwili obliczone straty poszczególnych przemysłowców łódzkich, którzy dawali Feinbergerowi towary na kredyt, wynoszą około 900 milionów marek.

Jest jednak więcej niż prawdopodobne, że wielu do straty, którą można uważać za przepadłą, się nie przyzna oraz, że jeszcze wiele wyjdzie na jaw, gdyż Feinberg utrzymywał stosunki nietyko z Łodzią

Ciężkie więzienie lub roboty za naukę religii.

Paragraf 161 kodeksu karnego opracowanego co tylko przez bolszewistów, opiewa, że ktokolwiek udzielał będzie dzieciom lub nieletnim nauki religii

Karol mógł być właściwym ojcem.

Początkowo przypuszczano, że tym ojcem jest książę Reichardt, król rzyński, syn Napoleona I-go. Zofja gustowała w nim bardzo. — Wiet atoli przekonano się że do nysły były niesłuszne.

Następni synowie arcyksiężnej przychodzili na świat już po śmierci syna Napoleona I. Zresztą arcyksiężna pragnęła mieć synów zdrowych i silnych, podczas gdy król rzyński zapadł na sychoty galopujące.

Jeden Ludwik hrabia Bathyani przypadkiem odkrył tajemnicę. Arcyksiężna Zofja, pragnąc wzmocnić swoje stanowisko urodzenia syna wystarała się o bardzo tegiego ojca dla tego ostatniego. Został nim pułkownik piechoty kroackiej, baron Jellacyc, piękny, rosy, inteligentny mężczyzna. Pełnił on wtedy około 1831 roku na dworze wiedeńskim obowiązki adjutanta na jego rycerskość i dyskrecję arcyksiężna mogła liczyć zupełnie.

Trzech z kolei synów zrodziło się z owego cięzkiego związku: Franciszek Józef, Maksymilian, Karol Ludwik. Czwarci i najmłodszy Ludwik Wiktor, przyszedł na świat już wtedy, gdy baron Jellacyc, nagrodzony godnością bana Chorwacji i Sławonji, bawił od szeregu lat w Zagrzebiu i tylko dojeżdżał do Wiednia.

Jellacyc odwdzięczył się matce swych synów podczas rewolucji w roku 1848. Gdy Węgrzy porwali za broń i gdy skutkiem energii Koszutha tron Habsburgów już był niemal utraconym, Jellacyc ruszył z całą armią chorwacką na pomoc arcyksiężnej Zofji i swemu synowi najstarszemu, który dnia 2 grudnia 1848 roku miał zostać cesarzem.

Wtedy to Babuliani zdradził tajemnicę stosunku arcyksiężnej z baronem i zawisł za to na szubienicy. Nim go powieszono, przekazał tę tajemnicę paru powiernikom. Za ich sprawą świat dowiedział się prawdy o pochodzeniu Franciszka Józefa.

Sposobność tworzy przestępców, a lekkomyślność udzielany kredyt jest taką sposobnością. Jeżeli teraz gdy koniunktura sprzyja jeden z największych kupców ucieka z setkami milionów, zankaowanymi za towary otrzymane na kredyt, to pewne jest, że w razie nałżejszej stagnacji śladami jego pójdzie wielu innych, a jeszcze więcej uczyni to samo z konieczności.

Może wypadek ten spowoduje tak pożądany zwrot w kupieckiej polityce naszych przemysłowców i pociągnie za sobą dalekowiedzącą ostrożność przy udzielaniu kredytów, które z konieczności pokrywać musi rząd przez nowe emisje, gdyż przemysłowiec weksli Feinberga czy innego odbiorcy nie trzyma w swej kasie, ale dyskontuje je w P. K. K. P.

Straty, jakie ponieśli przemysłowcy wskutek Feinberga, pokrywają może nawet bez większych trudności, ale kłku takich Feinbergów w ciągu jednego lub dwóch miesięcy — a niewypłacalność jest pewna. Konsekwencje poniesie naturalnie rząd, który z pewnością wówczas nie przystąpi do przymusowego ściągania swych pretensji.

w państwowych lub prywatnych szkołach, karany będzie więzieniem przymusowym oraz ciężkimi robotami nie mniej jednego roku. (A. P.)

Studentzi nieśli trumnę morderców Rathenau.

Przeciwko studentom szkoły technicznej w Bad Sulza, którzy nieśli do grobu trumnę ze zwłokami dwóch sprawców zamachu na Rathenau, wdrożyły władze niemieckie sądowe śledztwo i postępowanie karne. (A.P.)

Węch czarnej policji.

Przydzieleni do policji australskiej czarni, trenowani specjalnie do tej służby, mają we krwi już nadzwyczajny instynkt tropienia, węch jak u najczulszego psa. Niczem w porównaniu z ich sposobami są podziwiane czyny czerwonoścorych. W okolicach pokrytych piaskowcem, na którym stopa ludzka nie pozostawia żadnego dla białego widocznego śladu, czarny policjant bez wahania prowadzi biały oddział śladami zbiegłego zloczyncy. Z łatwością wskaże miejsce, gdzie zbieg upuścił czapkę, fajkę lub nóż i podniósłszy te przedmioty biegł dalej. Murzyn tropi jaszczurkę po bazaltowym gruncie i w ciągu godziny złapie, zgotuje i zje. Już niemowlę murzyńskie, pełzające zaledwie przez krzaki szuka matki, aż ją gdzieś przy oddalonej lagunie znajdzie. Największych jednak dokonują sztuk obie strony, gdy taki czarny „fracker“ sam popełni przestępstwo i uciekając stara się zmylić pozoł. Zdarza się, że taki zbieg biegnie godzinami wstecz, cały czas zacieraając i okurzając gałęzią trzymaną w ręce własne ślady. Pomimo tego następujący czarny fracker po 50 milowej ucieczce złapie przestępcę wraz z gałęzią. Przybijanie podków konia na odwrót jest inną sztuczką. Natomiast biali przestępcy wymyślają trudności, niezrozumiałe czasem dla czarnych umysłów. Biegają całymi milami po drucianem ogrodzeniu, a znany późniejszy bohater powieści „Robbery under Arms“ Bill Redway toczył się w beczie przez nizinę i tak uszedł pogoni.

Ofiary dla uczonych rosyjskich.

Apel dra Nansena na rzecz uczonych rosyjskich spotkał się we wszystkich krajach z gorącym przyjęciem. Wszędzie uniwersyt. rozwijają akcję pomocy na rzecz ros. uczonych i artystów. Pokażne dary nadeszły już z Anglii, Danji, Belgji, Hiszpanji, Serbji. Paryska akademja medyczna i instytut Pasteura ogłosiły listy składających ofiary.

Lwy na dworcu kolejowym.

Jak depeszują z Cherbourg, na dworcu kolei w Briquebec odbyła się scena, jakby żywcem wzięta z humorystycznej powieści Daudet'a „Tartarin de Tarascon“.

Przejeżdżająca koło dworca buda jarmarczna z kłatką lwów uległa wstrząśnieniu, tak że w klatce utworzyła się duża dziura. Nagle ukazały się w niej głowy dzikich zwierząt. Kolejarze przerażeni uciekli i pochowali się. Włóścian e uzbójli się w fuzje, gotowi do oblawy. Ale lwy przyzwyczały się do swej klatki i nie wychodziły z niej wcale. Pogromca przybył z nową kłatką i z łatwością przeniósł do niej zwierzęta.

Ludożerca pożarł 16 osób i żonę.

Wedle informacji, jakie otrzymał z Moskwy dziennik rosyjski „Dernieres Nouvelles“ wychodzący w Paryżu, „Izwiestja“ ogłaszają obecnie niezmiernie interesujące sprawozdanie z badań, zrobionych przez psychiatrów rosyjskich nad ludożerstwem.

Zauważono, że ludożercy są to przeważnie ludzie mało umysłowo rozwinięci, o słabej inteligencji, na ogół źli i okrutni. Często zabijają ludzi w celu zjedzenia ich ciał, zanim jeszcze doprowadzeni są do ostatecznego stadium głodu.

Komisja psychiatrów, badająca poszczególne wypadki ludożerstwa w Rosji, zajmowała się między innymi postacją 23-letniego Kanibala, który pożarł kolejno 16 osób, na pierwszą swoją ofiarę wybierając własną żonę.

Giędy.

Poznań, 3. 8. (Tel. wł.) Dolary amerykańskie 6240; franki francuskie 500; marki niemieckie 10,08. Obrotów dokonano na 5 382 000.

Akcje bankowe: Bank Kwilecki Potocki i Ska 300; Bank Poznański 195; Bank Przemysłowców 200; Polski Bank Handlowy Poznań 320; Poznański Bank Ziemian I — IV emisji 180;

Akcje przemysłowe: Arkona 390; Cegielski H. I — VIII emisji eks. kup. 285; Herzfeld Victorius 390; „Tri“ 190; Venizki 575; Zjednoczone Browary Grodziskie 215.

Warszawa, 3. 8. (Tel. wł.) Dolary amerykańskie 6 170 — 6 275; franki francuskie 500 — 502; dewizy na Gdańsk 8,25 — 9.

Napad szarańczy we Francji.

„Matin“ zawiadamia o rapadzie szarańczy w niektórych okolicach departamentu Dolnej Charenty Ogar nął on zwłaszcza okolice Bagien i Poiton, gdzie panowała okropna susza. Zagrożone tu zostały zwłaszcza jarzyny. Szarańcza opadała na ziemię takimi rojami, że pociąg z Niort, idący do Fonteneyle Conte, musiał kilka razy zatrzymać się w drodze, aż zmieciono dokuczliwe owady z toru kolejowego.

Tajemnicza śmierć w kąpiele.

Z Londynu donoszą, że towarzystwo londyńskie zostało zasmucone wieścią o nadzwyczajnej śmierci hrabiny Essex. Ostatnio była na wieczorze u jednej ze swych przyjaciółek i miała udać się nazajutrz na prozorne śniadanie do pani Asquith, żony b. ministra. Pekołówka znalazła hrabinę bez życia w kąpiele. Sądziła, że jest zemdlona i zawołała lekarza, który stwierdził śmierć.

Nie wiadomo, z jakiej przyczyny śmierć nastąpiła, bo hrabina głowę miała nad wodą, na ciele zaś śladów upadku lub obrażenia nie było.

Dobroczytny bandyta w Sycylii.

W Sycylii aresztowano w tych dniach niejakiego Rapisardę, rodzaj Karola Moora lub Byronowskiego Korsaka.

Skazany na 20 lat ciężkich robót za ciężką zbrodnię, pozostał on na wolności. Opinia okolicy była po jego stronie i przeszło 12000 osób podpisało prośbę o jego uwolnienie. Cała siła zbrojna wyspy była postawiona na nogi, aby szukać skazańca, ale Rapisardo spokojnie krążył wszędzie, znajdując przytułek w domach i oberżach. Jeździł na wspaniałym koniu, otoczony przez 10 psów.

Przybывая do jakiejs wsi, wymierzał tam sprawiedliwość, prześladował kradzieże, godził ludzi, bronil słabych. Podczas wojny wyszukiwał dezertersów i zmuszał ich wracać do pułku.

Aresztowanie sympatycznego bandyty wywołało powszechny żal. Tlum zebrał się dokoła więzienia okazując mu swoje współczucie.

Katastrofy kolejowe.

Z Wilna donoszą. W nocy z dnia 31 lipca na 1-szy sierpnia na stacji Mała Byta wydarzyła się wielka katastrofa kolejowa. Pociąg gospodarczy najechał na manewrujący około stacji pociąg osobowy. Skutkiem zderzenia dziesięć osób zostało zabitych, 4 ciężko ranne i 11 lekko ranne. Powodem zderzenia jest nieuwaga maszynisty, prowadzącego pociąg manewrujący. Wiadomość została potwierdzona przez Wileńską dyrekcję

Cincinnati. Wydarzyła się tu katastrofa kolejowa podczas której 15 osób zostało zabitych oraz wiele osób odniosło rany.

Domy z cukru.

W bajkach opowiada się o pałacach cukrowych. Tymczasem nie jest to tak dalekie od rzeczywistości. Obecnie używają cukier do budowy domów.

Przed 30 laty w Berlinie zastosowano go przy budowie muzeum historii naturalnej z tak doskonałym wynikiem, że postanowiono rozpowszechnić użycie cukru w budownictwie.

Nie jest to zresztą nowością, jak że niema nic nowego pod słońcem, ponieważ w Indiach oddawna dodają sok trzciny cukrowej do cementu. Nadaje mu to wyjątkową trwałość.

Zachodzi pytanie, czy mieszkając w domach z cukrem zrobimy się słodcy?

Reklama japońska.

Japończycy pobijają wkrótce rekord reklamy i pozostawiają za sobą Anglików i Amerykanów.

Oto prospekt pewnej księgarni w Tokio, którym załaga miasto:

- „Korzyści, ofiarowane przez naszą firmę:
1. Ceny tak niskie, jak biletów na loterie.
2. Książki tak eleganckie, jak młode kobiety, śpiewające na koncertach.
3. Druk czysty jak kryształ.
4. Papier gruby jak skóra słonja.
5. Klienci traktowani z taką uprzejmością, jak pasażerowie na statkach, kiedy jest konkurencja.
6. Ekspedycja szybka jak pocisk armatni.
7. Paczki owinięte z taką starannością, z jaką młoda mężatka opakowuje to, co przesyła ukochanemu mężowi“.

W każdymym razie reklama ta różni się trochę od europejskiej.

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.
Za redakcję: Izidor Średziński

Kawiarnia Wiedeńska i Bonboniera

Telefon 112

w Grudziądzu

Toruńska 18.

Od 1 sierpnia 1922 roku

całkowita zmiana programu przy udziale nowozaangażowanych sił artystycznych
Codziennie początek programu o g. 9 wiecz. Koncert od 8-2 w nocy.
O liczne i częste zwłazanie upraszają właściciele (2506)

Jan Rosenbeiger i Dyonizy Wiśniowski

Miejski folwark (pocztowy)

około 80 morg. w tem potawa łąki — dom mieszkalny z dużym ogrodem, stajnie, stołola, kuźnia i czworaki, jednaki bez żywego i martwego inwentarza — tuż przy samem miescie, od 1-go września do wydzierżawienia.

Reflektanci, zawołowi rolnicy, z odpowiednim własnym kapitałem na zagospodarowanie, zechcą się zgłosić o ile możności z podaniem, ile wartości żyta z morgi byłoby gotowi płacić rocznie dzierżawy. (2505)

Magistrat miasta Brednicy (Pomerze).

Ostrzeżenie!

Żona moja Anela Brzycka, z domu Cichocka, dawniej w Toruniu, opuściła dom mój bez powodu, żyjąc razem z kowalem Janem Friese, przy ul. Kościelnej nr. 24. Szan. Publiczność, przedewszystkiem pp. kupców w Grudziądzu, Bydgoszczy i Toruniu upraszam niniejszem od mej żony nie nie kupować ani jej cokolwiek pożyczać, gdyż za nią nie odpowiadam.

Bronisław Brzycki,
Grudziądz, Poniatowskiego nr. 7. (2864)

DZIELNA

sprzedawaczkę

poszukuję zaraz. (2498)

SKŁAD ARTYKULÓW MĘSKICH
ZMIJEWSKI, Toruńska nr. 6.

Posiadłość

w większej wsi z przedsiębiorstwem przemysłowym, 5 minut od dworca, tuż przy szosie położona, budynki nowe, maszynowe na zasklepieniu, 4 morgi ziemi, nadająca się na każde przedsiębiorstwo, np. mleczarnię (maszyny są na miejscu), piekarnię, rzeźnictwo. Przedsiębiorstwa te byłoby pożądane.

Oferty skierować pod K. A. 325 do Ekspedycji Głosu Pomorskiego. (2898)

BIURO

Pomorsko-Warszawskie Pośrednictwa
poszukuje majątków ziemskich, miejskich, domów, fabryk, młynów, tartaków, składów, magazynów oraz przyjmuje wszelkie zlecenia w komis. (2871)
Grudziądz, Józ. Wybickiego 15a.

Na sprzedaż:

1 stojący motor gazowy Ventzki 6HP,

zbudowany 1907 r., 295 obrotów na minutę.

1 leżący motor gazowy Deutz :::

zbudowany 1906 r., 240 obrotów na minutę, z 1 kołem zspędowem 1600 mm.

1 leżący motor gazowy Körtling 10HP

z 2 kołami zapędowemi, ca 1600 mm.

1 kocioł stojący

zbudowany u Komańka Elbląg w 1911 r. 5 atm. 5,5 m² pow. ogrzewawu, 0,55 m² pow. rnsztu.

Wszystkie powyższe przedmioty są dobrze zachowane i zdolne do użytku.

Drukarnia Pomorska Tow. Akc.
Grudziądz.

Buchalterkę

obeznaną z księzkowością amerykańską i pisaniem na maszynie, władającą biegle językiem polskim i niemieckim poszukuje natychmiast (2874)

Centrala Gum Zschabran & Nass

Plac 23-go Stycznia nr. 22.

Tamże może się zgłosić również
młoda panienka-kantorzystka.

Mineralna

Woda Czerniewicka

Wyborna woda stołowa!
Solanka Brom - Jedowa

Doskonały środek używany przy cierpieniach żołądka, kis.ek, nerek, krtani i narządów oddechowych

Polecany przez

najznakomitszych lekarzy

Dokładne analizy chemiczne i orzeczenia lekarzy wysyła się na żądanie do Zakładu Wód Mineralnych w Czerniewcach pow. Toruń II.
Telefon 434. (2551a)

Poszukuje się natychmiast, najpóźniej od 1. września r. b. (2507)

2 dzielnich elektromonterów

z wieloletnią praktyką i znajomością komutacji i składowego i wysokiego napięcia.

Oferty z dołączeniem odpisu świadectw z życiorysem prosimy nadsyłać pod niżej podanym adresem.

Miejskie tramwaje, elektrownia i wodociągi
Grudziądz.

KINO - VARIETE - APOLLO

Wielkie za uterosowanie budzi sławny amerykański film

WŁADCZYNI DŻUNGLI
II. serja

Senzacyjny dramat

Oprócz tego wspaniały Variete
2 numera.

KINO ORZEŁ

Z powodu ogromnego zainteresowania jesze 2 dni

I. serja
WŁADCZYNI DŻUNGLI

Dziś, w czwartek przedstaw. dla dzieci

Początek o godzinie 5-tej.
Dzieci płać: Balkon 150 — I. miejsce 100. — II. miejsce 50. —

DYREKCJA (2509)

Używany (2512)

koziół do transmisji

dobrze wyreperowany, natychmiast na sprzedaż.

Towarzystwo Rolniczo-Handlowe z ogr. odpow.
Oddział Grudziądz.

Wały gładkie, kopaczki do kartofli, drylowniki, brony

poleca (2511)

Towarzystwo Rolniczo-Handlowe
z ogr. odp., Oddział Grudziądz.

Sprzedaje

Nowy klubowy

garnitur

tanio na sprzedaż.
Leon German,
Moniuszki nr. 5, parter

Nowe brunatne 2-83

ubranie męskie

na średnią figurę tanio na sprzedaż. Oglądać można pomiędzy 3 a 5 popoł. Sugajski, Forteczna 14, III piętro. (2881)

Kolczyki złote

duże okrągłe lósko dziecięce jasno-dębowe, nocny-stolik jasny dębowy. maszyna gazowa co gotowania na sprzedaż. Na Igorna 25, II piętro na prawo. (2881)

Sprzedajemy 2870

wiory

z pod heblarki w dużej powszedniej prócz soboty od godz. 3-4 Młyńska nr. 19. (2881)

Do sprzedania:

dobrze utrzymany rower gramofon z płytami i skrypcze. (2878)

Franek,

Tuszeńska Grobla 40.

Skład

towarów kolon alnych w obrem położeniu zaraz na sprzedaż. Oferty pod nr. 28-6 do Głosu Pomorskiego. (2878)

Baczność!

Mam pod ręką kilka większych gospodarstw, restauracji i młynów, pomiędzy innymi jedno

pierwszorządne gospodarstwo

8 morgowe, cena 8 milionów marek (2495)

L. Mahle,

interes komisyjny.
Owczarki p. Grudziądz

Pesady

Młoda panienka

poszukuje pesady jako gospodyn pod dozorem pań domu. Łaskawe oferty przesłać do Głosu Pom. pod nr. 2544a.

Pomocn ków malarskich

i niew. uczonych poszukuje. P. Marschler, mistrz malarski, Plac 23-go Stycznia 18. (2510)

Chtopiec

do posyłek natychmiast poszukiwany. Szydlik, Hotel Polski 2865

Poszukuje natychmiast

UCZNIA

syna uczciwych rodziców, mającego chęć wyczerpania się krawiectwa (może być i ze wsi.) J. Pawłowski, mistrz krawiecki, Plac 23-go Stycznia nr. 30. (2884)

Ogrodnik

posiadający bardzo dobre świadectwa poszukuje pesady (a ordynarje od 1 października r. b. Oferty do Głosu Pomorskiego pod nr. 2877.

POLSKI CZERWONY KRZYŻ OKRĘG WIELKOPOLSKI

otwiera z dniem 1-go sierpnia r. b.

w Puszczykowie p. Poznaniem

LECZNICĘ KLIMATYCZNA

dla dzieci do lat 14 — położoną w pięknym starym lesie sosnowym.

Stala i troskliwa opieka lekarska i pielęgniarska. Kąpiele lecznicze. Wykwintne, zdrowe i obfite utrzymanie. Kolej, poczta, telegraf i telefon na miejscu. Zgłosz. przyjmuje, wyjaśnia i ceny podaje

Polski Czerw. Krzyż, Okręg Wielkop., Poznań Wały Kościuski 1.

2508]

DYREKCJA.

Zakład dentystyczny system kliniczny

Rynek 1/2, II ptr., w domu Bracia Jacobi, I ZAKŁAD w BERLINIE 2882

Leczenie zębów, plomby, sztuczne zęby kauçukowe i złote. Rwanie zębów z lokalnym znieczuleniem lub w narkozie po najniższych cenach.

PIEGI

złote plamy, opaleniznę, pręgi naszyi od kotnierzyka

usuwa pod gwarancją

Axela Krem

1/2 st. 600 mk. 1/4 st. 1200 mk. Axela mydło, kaw. 250 mk.

Do nabycia w drogerjach i aptekach.

J. Gódebusch

Poznań, ul. Nowa 7

Poszukuje

pożyczki

300-500 tysięcy marek

na podkład biżuterji złotej, za wysokim oprocentowaniem. Zgł. pod nr. 2869 do Głosu Pom.

Więszą ilość krzesel

na rodzaj wie-deński nadeszła i poleca po cenie przystępnej

Handel Mebli

ul. Groblowa 31. (2459)

SUCHOTY oraz wszelkie choroby piersiowe

„Balsam Thiocelan Aga.“ Używa się za poradą lekarza. Sprzedają apteki i drogerje. Hurt Umbreit Co., Poznań.

Karmelki

laacz i miętowa czekolade, cukier, w wiel. im wyborze jakote ryż, mąka, świec

poleca jaknajtaniej Lubner i Cie. towary kolonialne i cukierki. HURTOWNIE

Grudziądz, Kościuski 34
Telefon 797

Uczniowie i uczennice

pragn. korzystać nauki francuskiego, zechcą się zgłosić do nauczycielki francuskiego przy szkole St. Jachowicza — ul. Radzyńska 24. I. ptr u pp. Korzeniowskich. (2538)

Pa Smole kamienne Trzcinę do sufitu

Papę na dachy Papiaki

Portland cement

poleca po cenach konkurencyjnych

Bronisław Murawski, Grudziądz

Józefa Wybickiego 24, 28
Telefon 108. Telefon 108.

Filje: Łasin

(2538)